

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE :

Za domače, če jih več	Za amerikance, če jih več
vkup hodi 2 K,	vkup hodi 4 K 20 f,
če samo edne 3 K.	če samo edne 5 K 40 f.
Cena vsakoga falata domá je 4 filere; v Ameriki 10 filerov.	

Dobijo se
v Čerensovcih pri KLEKL
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošilajo: naročnina, glási i dári za Novine. Vsak pa naj podpiše svoje imé, ki kaj novinar naznánja.

Péta nedela v postí, ali čarna.

„Zato vi reči Bože ne poslušate, ka ste ne od Bogá.“ (Jan. VIII. 47.)

Dvá tábora sta na sveti: Kristušov i Luciferov. Kristušovi vojáki po vozkoj poti hodijo, so prosto oblečeni, zadovolni ze vsem, Živejo samo zato, naj Boga odičijo, sebe pa zveličajo. — Luciferova vojska po širokoj poti hodi, je gizdavo gorsprávljena, išče samo dobro jesti i piti, žele samo nasladnosti i pašči se proti pekli. Židovje denšnjega evangelija so v té drugi regement slíšili, zato njim je vonjala Jezusa reč, záto so ga i kamenjati ščeli. Ali skrio se njim je. To je zrok, zakaj mati cérkev skriva pod modro opravo podobe Kristušove od dnes mal. — V prvi tábor pa pridemo po pokori.

„Delajte pokoro, záto ka se je približalo nebesko králestvo“ (Mát. IV. 17.) právi Jezus. Tú je, pri dverah nam stoji že, nebesko králestvo samo pár krátkih let, mesecov, dnévov i je zadobimo, če se spokorimo. Pohitroma pridemo na sod pred Jezusa, oh delajmo pokoro, naj od njega zadobimo večno plačilo i ne od Lucifera.

Delajmo pokoro! Jezus nam právi „Če pokore na bodete delali, vsi bodete pogübleni“. (Luk. XIII. 3.) Delajmo pa dobro pokoro, to je naša pokoža naj obrodi vreden sad. šteri se Bogi dopadne, kak nam veli sv. pismo „Rodite zato vreden sad pokore“ (Mát. III. 8.)

Vreden sad pa te obrodi naša pokora, če 1. obžalujemo vse smrtne grehe. Če mi je, samo za ednoga smrtnoga ne žao, nikaj mi spoved ne valá, pokora mi je ne obrodila vrednoga sadü, prinesla mi žaréči pekel. Žao mi je pa ne te za grehe, če jočem, zdihávam nad njimi, nego če močno volo mam, da tisto več ne včnim, kaj sem. Volo naj mam, da več ne bom šo v priliko

kde bi se zapojo prišo v nečistost bi prelomo post, če sem to predtotoem včino. Tak se morem 2. pokoriti. Sv. Terezija je vnože vidila v pékli, kak njoj je dober Jezus pokazao, ki so na smrtnoj posteli jokali za svoje grehe. Zakaj so se pa te pogübili? Ne so meli vole, da grehe ostávijo, če ozdrávijo. Če bi duže živelí, bi se srdili, ne bi vkrádjene reči povrnoli, ne bi grešne prilike ostavili. Jokali so za grehe, a v srci so je pa ešče i zdaj povali.

K srci si vzemimo reči sv. Augustina „Pazi, ne vkaní se: záto ka sem vnože vido se postiti, se jokati, se v prsi biti i križ küšúvati . . . sem mislo da zaistino žalüjejo svoje grehe . . . pa li šo ne zadobili odpüščenja, záto ka so v srci nači čütíli, k slabim návadam so še zdaj bili pridrgnjeni“.

3. Naj mi pokora vreden sad rodi potrebno je, naj žalujem za grehe iz právoga zroka. Té zrok je pa, naj mi je žao zato za grehe naj mam volo je ostaviti, ka sem ž njimi dobroga Boga od koga mam vse, razžalo, ka sem najvékši kinč, nébo zgübo, ka sem najvékši lazar postao: zavrženi od Bogá, ki me ne more glédati, v pekel morem priti. To so ti višenaturni zroki, iz šterih moja pokora shájati more. Če iz teih ne shája, ne prinesé mi nigdár odpüščenja i zveličanja. Neprávi zrok žalüvanja je na priliko denem če edna dekla po grešnoj poti dete zadobi pa zatoga volo žmetno, v nevolah more živetí ali si pa tolvaj roko zvine, — pa njima je britko žao, zakaj sta grešila, da sta zdaj v tak veliko nevalo prišla. Tá žalost greha nigdár ne zbríše. Té zrok žalüvanja je pred Bogom nezadosten.

4. Vreden sad naj obrodi moja pokora, potrebno je, da pri spovedi mam volo, da spunim tisto pokoro, štero mi dühovnik naložijo. Ki nema

té vole, se je ne dobro spovedo i grehi so njemi ne odpüščeni.

Té štiri reči so potrebne, naj se prav spokorimo. Če samo edna fali spoved je zavolo menjkanja právoga požalüvanja nevalána, i dužni smo vse grehe ponoviti, štere smo od takše spovedi mao včnoli, če smo je te že pravili ali ne pri spovedi, da ni eden nam je ne odpüščen. Ki má devet smrtnih grehov, pa nema vole vseh devét ostaviti, nego samo osem, čeravno vse po ve pri spovedi, nieden njemi je ne odpüščen i tüdi nieden njemi ne bo odpüščen, kelkokolikrát bo se spovedavao, dokeč vse spovedi ne ponovi od tisti mao, v šteroj njemi je za eden greh ne bilo žao i vse grehe prav obžaltje. Takši človek se je naime nevredno spovedavao i prečiščavao ves té čas, more záto znova vse svoje grehe praviti, da bi nigdár ne bio pri spovedi i prikapčiti more ešče k tem greham strašne hüdobje tüdi, kelkokrát je sprejeo nevredno svestvo pokore i oltárskosvestvo.

Dober Bog nam právi „Če hüdodelnik bo nad vsemi svojimi grehi pokoro delao, štere je včino, z niedne njegove hüdobje se ne spomenem, štero je včino“ (Ezek. 18, 21, 22.)

Tú mámo svetlo povedano, da nam dober Bog samo te pozábi grehe, če mámo volo vse grehe ostaviti i ne samo ednoga — dvá, Glejmo ešče edno zgodbo, štera se je pred leti dála čtetí v vogrskom lišti, šteroge vrejüjejo Tóth Mike redovnik Jezusove Družbe v Kalóči.

Eden pobožen dühovnik v postí svoje fárnike spovedáva. Prek spovednice vidi močno dorašenoga moža, ki želno gléda pokornike kda se vsi spovejo, k spovednici beži i zača praviti: „Oča dühovni, jaz sem jezero-jezerkrát morio, krao, preklinjao krivo prisegao, nemir delao vnože milijonkrát“. Spo-

vednik se prestráši i odvrne: „Ti od milionkrát gučiš, — ve če bi jezero, let živo, bi ne bio mogoči telikokrat zagrešiti. Človek odgovori „Ali prosim, jaz sem še starejši. Nato še vekša groza obide duhovnika, ki pita spovedanca: „Što si ti?“ „Jaz sem eden z tistih nesrečnih, ki so z Luciferom z nebés vrženi . . . odgovori . . . ali ešče sem ne vseh svojih grehov pravo, če ščete ešče ove čüti . . .“

Duhovnik znajoč, da se vrag zobstom spovedáva, ga je pitao „Zakaj si prišeo k spovedi?“ „Záto — odgovori — ka sem vido druge sem priti, med šterimi so vnogi bili tak grdi, kak jaz, šli so pa kak bliščeči angelje odtéc; mislo sem si zato, da se je i meni mogoče to zgoditi, prosim záto grozovitno veliko pokoro“. Dobro je — odgovori duhovnik — dam ti pokoro, ali malo menjšo, kak sem ovim dao: idi i na kolena se püsti pred onim križom tam ino pravi z globokov lübéznostjov „Gospod, grehšio sem, smiluj se meni nevolnomi pogüblenomi stvorjenji“. To ne morem včiniti, — odgovori te hüdi — ne morem se nateliko pred Bogom naniziti, ali drugo vse rad oprávim“. „Hüdi düh — odgovori na to

duhovnik — če je tak velika tvoja gizda, da se niti pred svojim Stvoritelom ne moreš nateliko naniziti, odhájaj, za tébe ne ga smilenja.“

Odgovor na pismo ednoga evangeličanza.

Za krivovernike zovémo mi katoličanci, drági prijateo, vsakoga, ki je ne katoličanec, zavolo pravice kak sem vam dnes tjeden razložo. Ne je to špot, ne je to šimfanje, ne je to odürnost, nego dužnost naše vere. Šteri katoličanec ne drži drugovernike za krivoverce, je zatajo svojo pravo od Kristuša glašeno vero, je verotajnik, je nepoštenják, je Kristušov špotlivec. Vsaka reč dvá krája má: právoga i levoga; več jih ne more meti. Glédamo pa vsikdár právi kráj.

Če vaša žena v Püconcih janko ali hadarco küpüje, ne gléda levoga, nego právi kráj.

I čedno dela tak. Pa vsi tak delamo. Právi kráj glédamo i po njem te blago vcenimo. — Tak má vera tüdi právi i levi kraj. Te levi kraj je tisti, šteri je ne právi, kaj je pa ne právo,

je krivo. To je ne špot, nego pravica. Če bi na sveti samo práva vera bila — ne bi bilo trebelo Kristuši druge glásiti, nego, da so krive bile, je právo oznanüvao. I Kda je to oznanüvao, je glasno kričao, da ne smemo biti, kak poganje, kak farizejci, ki so krivo vervali. Njihova kriva vera je bila levi kraj, záto je pravo, ne bodite tak — i je pokazao na právi kraj i pravo: jaz pa velim tak bodite i glasno njim je vero svojo, našo katoličansko.

Istina, da so niki krivoverniki Kristuši zamerili, zakaj je tak zvao — ali samo ti nespametni i hüdobni, ki so ga i križali. Ti čedni i dobroga srca so si pa njegov navuk k srci vzéli i se povrnoli.

Ti prvih ne smete nasledüvati. Zameriti ne smete, če vas katoličanci za krivoverce držijo — to je dužnost njihova, — si morete zgučati — ki pa svojo dužnost spunjáva, je pošteni človek; če je pa što pošteni človek, slüži veselje i ne zámero. Če židov svoj dugi den verno drži, luteran pa svoj veliki pétek veselim se, záto ka ov stém, kda svojo vero drži, poštenost odkriva, posti se naime zavolo Boga — to je pa radosti vredno. Rávno záto se vi,

ČARNE MEGLE...

*Čarne megle se ženejo
Gor na nébi visikoj,
Tužne misli se zbüdiyo
V düši mojoj žalostnoj.*

*Srečna si ti, čarna meгла:
Se razjočeš v žalosti.
Ali düša moja revná
Se ne more jokati!*

Mirosláv

Virostüvanje.

Mrla je Šoštarva Panca po poldnevi.

Ravno je zdaj mrla, leto je glas od hiše do hiše. Pri nas so hiše razlütčane po dolaj i bregaj. Sosed sosedi lahko kriči prek v drugo ves.

Mrla je sirota. Bog je jo rešo. Tak dosta trpela poleg svojega pijanoga moža.

Drügi dén je sosed šo, da „válás“¹⁾ odnese g. plebanoši i školniki, da do jo vödali zvoniti. Mož je pa šo k notariuši.

Pošta je glasno mrtelnost pa pravo, da mož že pride s cedalom od notariuša, nego že zdaj ma veleno, da bi g. plebanoši i školnik obadva domo prišla na slobod.²⁾

Mož je dugo ne prišo od notariuša. Velko žalost je meo, mogo si je v vino vtopiti, notri do trde kmice je v krčmi ostao. Te se je že domo spravo. Sam v sebi si je mislo, da celo noč v oštariji ostati bi ne lepo bilo i kda njemi žena mrtva leži.

Dobre žene so že vse vred postavile. Moži je pa žmetna glava bila, v kamri si je doli lego.

Med tem so prišli lüdje: stare žene, mlade dekcle, pojgje³⁾ i moži.

Prišli so i pevci. Dobro si premislijo, da

v slobodi kakšo staro ženo vö ne nihajo, jaj bi njim te bilo.

Pevci si doli sedejo za stol, na šterom je prestreti prt, pa je že vse moker. Ne vidi se to prvomi pevci.

Na stoli stojijo prazni i puni glaži. Kaj pa bi bilo v glaži drugo, kak vino? Prinešeno je v velikih pütrah, tam odnet levajo v glaže.¹⁾ Naprej pride i ona žerjava reč, da či jo strosiš iskre po njoj letijo.

Moker prt kaze da tü že nešteri za dosta majo. Veselo gledajo svet. Prihajajoče s smehom gorí primlejo, začnejo „rajživati“, tam od zajaj noro gučijo.

Prvi pevec vso svojo oblast more naprej vzeti. „Tiho bodite, ve ste pa ne na gostüvanji,“ kara ednoga ali drugoga.

„Ve pa nika ne denem. Sam na miri“ odgovori pijani glas.

Začne se popevanje. Ki bolje zna trobiti, misli si, da več pomore mrtveci. Ali što zdaj misli na mrtveca? Poplavljenomi guti dobro dene krič i trobljenje.

Nikda henjajo s popevkov. Rajživanje se znova začne. Pijanci noro gučijo, mladi se posmejavo, stare zene pa v koti že ženo spravljajo doveci, ki sladko spi v kamri: Tá pa tá de njemi dobra.

Okoli polnoči razodidejo. Bližánji duže ostanejo, žmetno se ločijo glaža. Ednok se li poberejo, na zaranak²⁾ tüdi more kaj ostati.

Pokop je okoli desete vöre pred poldnevom. Prideta g. plebanoši i školnik. Začne se spreved. Školnik vzemejo slobod. Škrinjjo zdignejo štirje moži. Se pa ta hodijo. Zene šepčejo: Itak so pijani.

Pa zdaj te po takšem čeden i trezen človek naj ide mrtveca gledat!

¹⁾ kante.

²⁾ na drugi den.

Pa je dužnost, je li, za mrtvece Boga moliti.

Hüdobija po takšem eščo najlepšo navado človečo na nikoj spravi.

Sojo lüdje, ki za celi svet ne bi šli na verostüvanje. Ešče k sosedi ne.

Zrovok majo dosta. Celo delo se njim odürno vidi. Iz drugoga kraja pa si vösprosijo, da bi se pri njih što z vinom i žganicov zalevo kda so oni puni žalosti.

Pa na to do staro žene i lokaške pravili, da je, prej, skopi, prej, ne vošči. Ve pa je njemi pokojni telko nihao. Telko si je pa li zaslüžo.

Što je tisti, ki bi „vsikšemi po vole“¹⁾ včino?

V NOČI.

*Vse je mërno, tihá noč je,
Samo moja lüč gori
Pridti meni samo nešče
Sen presladki na oči.*

*Srce moje gosto bije,
V glávi pesem mi doni,
Pesem mila, štera vrede
Skuze stira mi v oči.*

*Tam, gde sivá Múra teče
Čüo doniti sam té glás;
Blági dnevi stáre sreče!
Tam sam vzeo slovo od vás!*

*Zadnjič tam sam bio veselí,
Tam, gde blági rod živé.
— Zdaj pa oni blági dnevi
Več bežijo od mené!*

*Skoz po vnogih tihí nočih
Tá le poštem svoj spomint
Ino s skuzami vu oči:
Za svoj dom se žalostim.*

Mirosláv.

¹⁾ vsakomi po voli. Na „Bojnečkom se právi vsikšemi po vole.“

¹⁾ odgovor.

²⁾ slove.

³⁾ dečki, pojbe.

drugi prijáteo túdi morete veseliti, če katoličanci vsako drúgo vero za krivo imenújejo, záto ka stem spunijo Kristušovo zapoved, kakti dužnost svoje vere, to je pa poštvánja i veselja vredno.

Mi odgovorite: če smo pa mi evangeličanci krivoverci, vi katoličanci pa právoverci, te smo se mi dužni povrnóti na vašo vero, kak so se v Kristušovom časi krivoverniki na njegovo vero obračali — jaz pa svoje vere ne morem zatajiti, záto ka je to nepošteno delo. — Odgovorim: Vsako dúšo je Bog stvoro i vsaka je dužna zato v njegovej veri biti. V njegovo vero je pa nemogoče priti brezi njega, to je brezi njegove milošče, brezi njegove pomoči. To miloščo, to pomoč, priti do pravice pa Bog vsakomi dá, ki ga prosi za njo. Prošiti morete zato zasé i drúgi za vás da pridete do pravice. Če dobite to miloščo, ste se dužni povrnóti, zato ka Boži glas je dužno vsako stvarjenjé bogati. Včinoli ste pa stém nej nepošteno, nege pošteno delo, zato ka Boga bogati je najpoštenejše delo na sveti zenkráj, zdrúgikráj pa krivico zatajiti je ne nepoštenost, nego poštenost.

Znáte vi iz zgodbe sv. pisma, da je Saul grozovitno preganjao krščenike zato ka so proti njegovej veri bili. I kaj se je zgodilo? Kristuš ga presveto i zézvao na poti v Damask — on pa? Bogao je té glás, dao se krstiti i postao je sv. Pavel, apoštol národov. Bi on gratao kda právovernik če ga Kristuš ne bi zvao? Nikdár ne! Rávnotak túdi vi i nieden drúgovernik, bodisi kakšekoli, ne more postati katoličanec, če ga Boža milošca ne bo presvetila i genola? — Ki pa dvoji v svojoj krivoj veri, je prvo reč Kristušovoga pozvánja že dobo.

(Dale pride.)

Dom i svet.

Nova právda bo razprávlana na Vogrskom v krátkom, poleg štere županije (vármegye) pod oblást držáve prido (államske bodo). Minister bo imenúvao podžupana (alispán) i notariuša túdi. Celo občino bo ravnao notariuš. Sodniki (birovje) dobijo od zdajšnje vekšo oblást v svojih krájah. Vsak kráj bo meo eden odbor (bizottság) šte roga bodo volile občine i té odbor bo v rečeh od potih, gospodarstva, izobrážbe odločavao.

Ženska je strlila ednoga pisatela, Caillaux francozkoga ministra žena je k smrti strlila pisatela Calmette, zato ka je té odkrio njegove vkanli-

vosti. Več milijon je državo vkano minister, to njemi je pod nos ribao ealmette, zato ga žena, šteta se bojala ka zgubi dobro službo mož minister — strlila. Lúdstvo je nezgovorno zburkano no Francozkom. Zdaj previdijo, kam pela nevernost. To húdobno žensko bi lúdstvo raztrgalo, samo ka so je ne do voze pústili redárje.

Ministri v oči kriči zdaj lúdstvo. Callaux je morilec.

Calliaux je morilec.

Eden katoličanski poslanik je nevernim, protikrščanskim slobodnozidárskim poslanikom srčno povedo: Vás so v državno hižo smeti zvolile, i smeti vas bodo túodnet túdi vüspravile.

Velika nesreča na morji se je zgodila pri Venezi-i. Razbila se je ladja, šteta je lúdi na sprehájanje vozila i do 50 se jih je potopilo. Edna vojna ladja (torpedo) je v njo vdrila i se je včasi potunila. Edna ženska, šteta je samo z drúge ládje glédala kak se nesrečni potniki vtaplajo, je odnorela. Ki mater, ki dete, ki tovariša, ali tovarišico je zgúbo. So med vtopleniki mladoženci, edna sneha je celo naprej eden den stopila v sv. hištva svestvo. Da se je péč túdi razpočila, so v ladji, šteto so iz dna morja že zdignoli, celo čuporo mrtvecov najšli, ali kak močnik vküpsprešane, razsekane, štete bodo samo po obleki mogli spoznati što so bili. Z Vogrskoga je edna ženska túdi med mrtvimi, da so njej v žépi vogrsko pismo najšli, ali ne vejo ešče što da je. Woltz Karol iz Basela je šestkrat sem-tam priplavao i vsele rešo koga, ali eden rešenec je mrtev bio te že, kda ga na breg privlekeo. Rešeno je 37-ih.

Materni jezik v šoláh. Tisza grof, ministerski presednik je v deželnoj hiši odkrio, ka nameni v vseh šolah notripelati, naj se deca i po svojem maternom jeziki navči četeti i pisati. Tisza právi, da je vláde namen, naj se na Vogrskom vsaki dobro čúti i ka so vogrskoj družbi potrebni túdi tisti, ki so drúgoga maternoga jezika.

Potopleni ribičje. V Odessi na Ruskom je šlo na morje 10 jezer ribičov ribit. Nanágloma se je pa veliki vihér zdigno i vnoge ribiče pogúbo. Valovje je dozday 3200 ribičov mrtvih tela na breg vrglo.

Nova pósoda. Teleszky vogrski minister 285 milion koron nameni znova na posodo vzéti, iz štete posode na vojaštvo bo se obrnólo 65 milijonov.

Poláki proti nemcom. V Varšovi so polski dijáki iz vseučelišca baroni Brúcki, nemškomi konzuli okna spotrli

i stene z črnilom namazali i medtém kričali: Naj prejde polske decé mantrálec. Na zastavah pa so meli zapisano: Nemčija je birič (hóhér) za poláke! — Nemci májo to nesmileno právdo, da vlada sme polakom vzéti ešče imánje i na njihovo mesto nemce zaseliti. — Moj Bog, če bi se narodje tak brigali za vero, kak za jezik — keliko načíše bi bilo lice zemlé i bi eden ovoga materni jezik gotovo ne sovrážo.

Glási.

Obsojeni razbijače. Gomboc Ferenc, Flegar Pold, Horvat Jožef i Stössell Mihál so se razveseljávali v krémi Krem Janoša v Zeneveih. Z krémé domo idoč so se po poti zbili. Sombatelska sodnija je Gomboc Ferenc na dvamesečno, Flegar Polda na edno i Horvát Jožefa túdi na dvamesečno vozo osodila. Stössell i ki je po bitji 20 dni ležao, more túdi odškodnino dobiti.

Vtopleno dete. v Stanoveih pri Skerlak Stevana hiži se je vtopila triletna vnúckica Luca Marija v mlaki nezagrajenoj. Da je mož mogo betežnoj ženi dvorititi, kda se je nesreča zgodila, ga je sombotelska sodnija ne obsodila,

Odnorela je na Gornjoj Bistrici dekla po domáčem „Strniščarca“ zvána.

Toča, bliskanje, grmlenca je bila v našoj županiji i túdi po drúgih krájah v večih mestah, kak glásijo iz Gyóra i Székesfehérvára.

Bistrička šola v Lendavskih Novinah. Té pograjajo šolo bole šolsko predstojništvozakaj se ne skrbi za povanje šole. Láni sta dvá mogla včiti 300 decé, letos pa edna vučitelica 250. Občine, bi praj rade mele državno šolo, ali zaman jo čakajo. —

Komedija (ringlšpio) je prepovedana od lendavskoga sodnika za čas férme po vseh farah. Cigáni, beráči se túdi moro odstrániti, ki bi znali kje kakši nemir napraviti. Odávajo se pa slobodno samo jedi, pijače i kakše pobožne reči (čisla, podobe td.)

Pokvarjeno detelično seme sta dva trgovca na zádnjem lendavskom senji odávala, ali zapazli so jihva i bodeta kaznovaniva.

Sobočko pörgarsko šolo je držáva prevzela, občina je dužna samo zidino spovati. Septembra se odpré že drúgi razred.

Smrt v krčmi. V Čakovci v Pečornikovej gostilni je Premec Mikloš, bivši trgovec, z smehom pripovedavao, da, če on vmerjé, ne bo meo nikoga, ki bi njemi drevo (trúgo) kúpo Horak Edmund stolár je pa na to túdi po šáli pravo, da njemi on naprávi drvo, če njemi dá zdaj naprej kaporo. Premec je na to iz sprevedije dao nikšo šumico stolári. — Drúžba je nato razišla, ali Premec je hitro nazaj prišo v gostilno i gostilničara proso, naj po zdravnika pošle, zato ka njemi je slabo. Krčmar pošle po zdravnika ali té že prekesno pride. Premec je prle mro. Pri gorrezanji so spoznali, da ga je túčava srčna v morila.

Proti cigánom je v Zala županiji dani ukaz, poleg šteroga je ne smejo oblasti na sejmi trpeti.

Vtopo se pijanec Bondiš Matjaš v keresturi v potoki. Po božoj službi je šo v krčmo i ne domo, zapoje se, i v tom stani je prek brvi mogo iti. Zavrtelo se njemi je pa notri je spadno v potok. 68 let je meo.

Samomor. Rituper Jožef sebeborski mlinar se je strelo. Pa je praj bogat bio.

Tretjeredniški shod je bio pri Sv. Sebestjani márcia 15-ga; drugi pa bo na vüzemski pondelek.

Žensko bitje je bilo na Dolnoj Bistrici z veslicov (dugi, máli lopár.) Škoda, da ne ga ženskoga regementa, da tak znájo orožjé obračati.

Nájdenei klobúk. Márcia 16-ga je eden klobúk najdeni v Beltincih. Lastnik ga dobi nazaj pri hiši pod št. 124.

Dúhovne vaje v Celji se začnejo letos: za dekle 3. mája, za moške 3. augusta, za ženske 30 augusta i za dečke 9. novembra.

Kolarskoga detiča i vučenca (inaša) včasí vzeme v službo Gregor Matjaš v Dokležovjih.

Bitje za nos i vüha sta mela pri Sv. Jürji v krčmi Bagár Lujza krémár i pivec: ta mošnji vožár. Žena krémárova jihva pomirila, ovak bi vožár. krémári nos- té pa vožári vüha znao odtrgnoti.

Šola pri Sv. Jeléni. Na cembí márci- uša 12-ga držanoj sta zidanje nove šole za tretjega vučitelá prevzela Mesarič Števan i Vogler Karol za 20 600 koron.

Rodovitna reca. V Čerensovcih pri Salaj Miháli edna reca vsako noč dve jajci znesé. Dve reci májo naime, belic pa nájdejo vseli tri. Če bi znale gučati, bi túdi povedale, štera sosedova recja tetica njima posodi vsele edno jajce.

Na znanje. Knige sa férmo dobi deca pri Klekl Jožefi pleb. v pok. v Cerensovcih (Čerfeld, Zalam.) Cena knige je z poštov 90 filerov. Tá kniga Hodi koltarskomi Svestvi „je od cerkvene“ oblasti za slovensko dečico predpisana i jedina je štera zdržáva v sebi navuk potreben od spovedi. prečiščávanja i samo v toj knigi se najdo složene molitvi za svéto férmo. Ki lepše vézáno žele meti, jo dobi s slatim obrezom po 1 K 50 fil. Za ménšo deco je pa po 90 fil. túdi lepo vézána.

Pošta

Vogrinčič Leopold. Cankova. Hvala na lepom želenji. Novin vam 35 bo hodilo, zato ka so Grah z Korošec ešče 3 prosili.

Grah Al. Korošci. Novine prošene 3 dobite pri Vogrinčiči, knigo „Hodi k olt. Svestvi“ pa pri vašem g. plebanoši.

Gomboc Mihál. Korošci. Lepe reci ste napisali, ali more se samo na edno stran papéra pisati i naznamenúvati, odket, iz štere knige je vzéta zgodba, ali či jo narod že od nikda zná. Záto ešče ednok v to formo vse napišite pa z temi slovenskimi literami, kak je list štampan. V vogrskom jeziki pišemo v vogrskom pravopisi, v slovenskom pa v slo-

venskom. Če bi to eden jezik bio, bi lahko eden pravopis mela, ali da sta razložna, moreta túdi razložen pravopis meti.

Bertalaní Mihál. Krajna. Iz srca radi pošlemo novine drúgovernikom. Mi vse lúdi lúbimo, vsi so nam bratje, slovinci pa ešče bole, čeravno so drúge vere.

Kod. L. Tišina. Víšešnje novine mi nazaj pošli. Krajnčki širi tel je túdi prosi, daj njemi. Hvala na pozdravljenji. G. Kanonika fotografijo ešče letos v kalendari vsaki brezplačno dobi.

K. Št. Bratonci. Hvala na pozdravljenji, vaš „zamán“ je na Ravenskom „zobstom“ (zobstom ideš, nikaj ne dobiš), v Čerensovcih pa ešče „zabдав“. Namesto „kšenki“ pišemo „zadár“, „brez pláčno“ — ali pravo je ešče to túdi ne. Moremo bole národ poslušeti, lahko má kjer kaj právoga.

K. Ant. i družina. Ižekovci. Hvala na dobrih želaj.

Bassa, Berdén, Deli. Szombatheiy. Te- likájše. Vrli bodite! Molitev bo za Andráša. Na primiejo idem, če bom mogoči.

Pertóci, Radoha, Godina, Čeh. Ljubljana. Hvala vsem. Srčno pozdravljam g. praefecta túdi i se njim zahvalim na pozdravi. — V Chile hodi Marijin list Berdeni. Novine dobiš, vseh nemam.

Kerman J. Štrigova. Hvala na pozdravi.

Zilavec Ana. Gerlinci. Tebi túdi. Mož mi piše, da ešče letos pride domo.

Serec. Szombathely; Kúzmič. Strigova. Hvala na dobrom voščili.

Edš. St. Ged. Hvala na častitkah. Od samostana je istinska reč. Molimo i darújmo. Čeravno se mi ne včákamo — čaka pa nas plača pri Jezusi za vložení fundament. Skrovnosti sem ti poslaó. Dobro bo tak, da na čisti papér zapišeš imena. Naznani pošto — i zamerkaj gor túdi, ka je za veznino.

Krampač Aga, Plej Ivan. Chicago. Hvala na pozdravljenji Martini túdi.

Drvarič Jožef. Steelfon. Vam túdi. Slobodno pišete — že preglédnem.

Stankotov greh. Črtica je ne primerna razmeram našega lúdstva.

Sewer. Hum. Hvala na vsem, Óglas pride k vüzmi.

Fr. Keréc. Ljubljana. Hvala. Moli za mé.

Gerič, Sobočan, Smodiš. Sarajevo. Hvala na dobrom voščili, vojáki! Ostanite túdi dobri Boži vojáki!

Kres. Ged. Vogr. Ker. Grúš. Ver. Bog vam povrni na dobrom želenji. Podpirajte me z svojimi molitvami.

Cena

Pšenica	25.75—26.05 K.
Zito	18.50—18.75 K.
Oves	14.50—16.35 K.
Kukurica	14 K po 100 kilah.

Za krátek čas.

Angleška norija.

Eden angleški plivanoš je že duže časa opažúvao edno staro gospo, štera je pri njegovih predgaj v cerkvi vsigdar trno spala, či je pa predgao kakši mladi dúhovnik z vseučelišča, tistoga je pa jako verno poslušala. Ta

njemi je pa etak odgovorila: „Znate, gospod plivanoš, či vi predgate, te znam, ka je boža reč dobro povedana; gda pa pridejo na predganico mladi lúdje z vseučelišča te pa trbe dobro paziti, či se nahaja seme božih reči v pravih rokaj.“

Z sodne dvorane.

Sodnik (k malomi šolarčeki): Ka pa šees, mali?

Šolarček: Jaz bi se rad ločo od starišov, zato ka me jako bijejo.

Anton Žakelj

črevljár v Žirih

(Krajna)

priporoča svojo veliko zalogo vsakoverstnih obúval za delavce, kak za gospodare i rúdokope. Izdelúje túdi moderno obútvó za gospode ino dame. Pošila se proti poštnomi povzetji. Prosi se za nátenčni naslov i mero od noge.

Vino k odajji!

G. Lukovnjak Štefan i žena Frančiška iz Gornjega Lenduša II. okraja mata 100 akovov vina k odaji. Ki žele to dobrotečno pitvino meti, naj se zglesi pri ::

Kerman Jožefi

v Štrigovi

Stridóvár, Zalam.

Cena litra je 64 filerov.